

2017/0241(NLE)

20.12.2017

AJÁNLÁSTERVEZET

az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió között létrejött halászati partnerségi megállapodás felmondásáról szóló tanácsi határozattervezetről (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE))

Halászati Bizottság

Előadó: João Ferreira

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogi aktus tervezetében javasolt jogalaptól függ.)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE.....	5
INDOKOLÁS.....	6

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

**az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió között létrejött halászati partnerségi megállapodás felmondásáról szóló tanácsi határozattervezetről
(14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE))**

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14423/2017),
 - tekintettel az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió közötti halászati partnerségi megállapodásra¹,
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0447/2017),
 - tekintettel a határozattervezetéről szóló, ...-i nem jogalkotási állásfoglalásra²
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) és (4) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0000/2018),
1. egyetért a megállapodás felmondásával;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Comore-szigeteki Unió kormányainak és parlamentjeinek.

¹ HL L 290., 2006.10.20., 7. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(0000)0000.

INDOKOLÁS

A Comore-szigeteki Unió (Comore-szigetek) az Indiai-óceán nyugati részén, Afrika keleti partjainál található, három főbb szigetből álló szigetcsoport. Az 1975 óta független szigetcsoporthoz ezen kívül tartozik egy negyedik sziget is (Mayotte), amely a francia fennhatóságot választotta.

2013-as adatok szerint a Comore-szigetek lakossága mintegy 734 ezer fő. A történelmi háttérrel, a politikai instabilitást, valamint az erőforrásokhoz való hozzáférés nehézségeit figyelembe véve a Comore-szigetek a világ legkevésbé fejlett országai közé tartozik, és gazdasága nagymértékben függ a külső támogatástól és technikai segítségnyújtástól.

A halászat a mezőgazdaság után az ország második legnagyobb ágazata, és egyúttal stratégiai prioritás. A munkahelyek 10%-át és a GDP 8%-át teszi ki (2013-as adatok). Ezek a százalékos arányok ugyanakkor rámutatnak az ágazat jelentőségének gazdasági és foglalkoztatási értelemben vett csökkenésére, annak kiszolgáltatottságát olyan külső tényezőknek tulajdonítva, mint az összes belföldi tevékenység (8 ezer halász), beleértve a kisipari, kisüzemi tevékenységeket, amely tevékenységek során vagy kis méretű (6-7 méter hosszúságú), 25CV-t nem meghaladó motorteljesítményű és hihetetlenül kezdetleges technikai felszereltség üvegszálás hajókat, vagy nem motorizált kenukat használnak.

A Comore-szigeteki kizárólagos gazdasági övezetben halászható fajok – többnyire nagyméretű, nyílt vízi halfajok (tonhal és kardhal) halászata becslések szerint évente 33 ezer tonna, azonban a helyi halászok éves fogása csak körülbelül 16 ezer tonnát tesz ki. A fennmaradó halmennyiség külföldi ipari flották halászatából származik, és a halakat máshol szállítják partra. A halak feldolgozása – beleértve a helyi flotta által kifogott halakat – a Comore-szigeteken kívül is folyik.

Az Európai Unió (valamint annak elődjei) és a Comore-szigetek között fennálló kétoldalú halászati kapcsolatok 1988-ig nyúlnak vissza. 2006 óta azonban kapcsolatukat egy halászati partnerségi megállapodás vezérli, amely két különálló részben nyújt pénzügyi hozzájárulást: az egyik a halászati erőforrásokhoz való hozzáférésre; a másik pedig a helyi kapacitások fejlesztésének ágazati támogatására irányul.

Az ebben a jelentésben értékelt megállapodás tartalmazott egy összesen 1 845 750 eurós pénzügyi hozzájárulást, aminek körülbelül 49%-át az ágazati támogatásra különítették el. A megállapodás lehetővé tette a kerítőhálós tonhalhalászahajók számára 45, a felszíni horogsoros hajók számára pedig 25 engedély odaítélését (Spanyolország, Franciaország és Portugália között megosztva). Ez a megállapodás előírta azt is, hogy az uniós hajók meghatározott számú Comore-szigeteki legénységet alkalmazzanak, ezen kívül a kifogott fajokra vonatkozóan is tartalmazott egy kizárólagossági záradékot.

Függetlenül a megállapodásban és a kapcsolódó jegyzőkönyvben meghatározott feltételektől, annak végrehajtását számos, különösen a kalózkodásra vonatkozó tényező korlátozta, ami azt jelentette, hogy ezeket a halászati engedélyeket nem alkalmazták. Ezzel egyidejűleg a Comore-szigetek bevonódása a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászatról szóló rendeletet sértő cselekményekbe – különösképpen azáltal, hogy

engedélyezik a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatban részt vevő hajók átlobogozását – ahhoz vezetett, hogy az Unió 2015 októberében értesítette a Comore-szigeteket, hogy emiatt nem együttműködő országgént azonosíthatja, ami később 2017 májusában és júniusában meg is történt, amikor az ország megkapta a „piros lapot”.

Tekintettel arra, hogy ezalatt a folyamat alatt a Comore-szigetek hatóságai részéről nem érkezett reakció, az Európai Bizottság és a Tanács javaslatot tesz a megállapodás megszüntetésére.

Összességében az előadó nem lát arra okot, hogy egyet nem értését fejezze ki a megállapodás felbontásával szemben, ugyanakkor úgy véli, hogy két problémára kellene figyelmet fordítani: a Comore-szigetek rendkívül bizonytalan társadalmi helyzetére; valamint az ENSZ szervei által végzett számos olyan értékelésre, amelyek kritikával illetik az Unió erős pozícióját akkor, amikor megállapodások felvázolására vagy a halak árának meghatározására kerül sor (a tonhalért a becsült nagykereskedelmi árnál kevesebbet fizet), és hangsúlyozza, hogy a halászati partnerségi megállapodások nem voltak képesek támogatni a helyi ipar fejlődését.

Az előadó hangsúlyozni kívánja, hogy az Unió és a Comore-szigetek között csaknem 30 éve fennálló halászati megállapodásban – amely egyik része a Comore-szigeteki halászati szektor fejlesztését célzó együttműködés és támogatás volt – nem volt lehetséges a Comore-szigeteki halászati ágazat fejlesztése terén kézzelfoghatóbb eredményeket elérni, beleértve a halászok és a megfigyelők tudományos és műszaki képzésének nyomon követésére és felügyeletére vonatkozó kapacitást.

Ez az értékelés szükségessé teszi, hogy e határozat keretében olyan javaslatokat tegyen, amelyek célja hozzájárulni a fejlesztési támogatás folyamatosságához, valamint elősegíteni a Comore-szigetek halászati szektorában tapasztalható körülmények javulását, a halászok és halászközösségek tevékenységéhez és életminőségéhez kapcsolódóan.

Az Unió és a Comore-szigetek közötti folyamatos együttműködés és különösen a fejlesztési politika tekintetében fontos, hogy az Unió és tagállamainak ezen országgal kapcsolatos szakpolitikája egyaránt a stratégiai prioritásokra fókuszáljon, melyek központi eleme a halászati ágazat. Az Uniónak ezért továbbra is támogatnia kell az átcsoportosításokat, amely a Comore-szigetek számára lehetővé teszi, többek között:

- halászati igazgatási és irányítás rendszerének jogi szempontok szerinti javítását, tekintettel az ország intézményi struktúrájára, az emberi erőforrások kapacitására (halászok, tudósok, felügyelők, stb.), valamint a Comore-szigetek tradicionális halászati felszerelésének és halfajainak kereskedelmi és kulturális értékére;
- kapacitásainak fejlesztését, tekintettel a megfigyelési és tudományos értékelésre, a part menti védelemre, az ellenőrzésre, a megfigyelésre és a minőségellenőrzésre;
- olyan létesítmények létrehozását vagy felújítását, ahol a halak hűtése, elosztása és feldolgozása megtörténhet;
- kirakodási és biztonsági infrastruktúra kiépítését és fejlesztését a kikötőkben;
- a kisméretű kisüzemi flotta megújításának előmozdítását a biztonságosság, a tengeren maradási képesség és a halászati kapacitás növelése érdekében.

Az előadó azon a véleményen van, hogy az Unió és a harmadik országok által aláírt fenntartható halászati megállapodásoknak mindkét fél számára előnyösnek kell lenniük,

valamint előbbre kellene helyezniük a harmadik országok szuverenitását a halászatukkal, a kapcsolódó gazdasági tevékenységük fejlődésével, tengeri erőforrásaikkal, halász közösségekkel, valamint a halászatban dolgozókkal szemben. Az ilyen típusú fejlesztés, és nem az erőforrások kimerítése a leghatékonyabb módja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászzal szembeni fellépésnek.

Az előadó továbbá felhívja a figyelmet arra, hogy az ebben a folyamatban tapasztalható bármilyen, jövőbeli előrelépésről haladéktalanul értesítsék az Európai Parlamentet.